

عنوان مقاله:

نقش بحران عراق و سوریه در تخریب و امحاء تمدن اسلامی (مطالعه موردی: معماری اسلامی)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی بحرانهای ژئوپلیتیکی جهان اسلام (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا شیرزاد - دانش آموخته دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

حسین موسی زاده - مربی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سرعین، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

بناهای تاریخی هر کشور بخشی از شناسنامه فرهنگی و کارنامه مردمی است که در آن زندگی کرده اند. برخورداری کشور از شناسنامه فرهنگی قوی و کهن می تواند به علت وجودی یک کشور شکل دهد و آن را از نفوذ فرهنگی و قدرت برخوردار نماید. چنانچه در بسیاری از کشورهای برخورداری از تمدن کهن، نظیر تمدن چین و ایران و هند و روم و ... کل یا بخشی از علت وجودی کشور را نیز همان تمدن (به همان سبک یا با صورت تغییر یافته) تشکیل می دهد. در این میان، سرزمین بین النهرین یک استثنای مهم به شمار می آید. چرا که علیرغم وجود چندین کشور در مسیر دو رود دجله و فرات و برخورداری از تاثیر تمدن بین النهرین، هیچ یک وارث تمدن بین النهرین نیستند و علت وجودی این کشورها ریشه در خواست استعمار داشته و امروزه، به دلیل فروپاشی شوروی (سابق) و ایجاد نظام تک قطبی در جهان و متعاقب آن از بین رفتن عامل تمایز بخش بین عراق و سوریه از یک طرف و پیامدهای سیاست تفرقه بیانداز و حکومت کن استعمار بریتانیا که موجب پیدایش فرق افراطی و جعلی در قالب اسلام گردید از طرف دیگر، این دو کشور بحران و بی ثباتی سیاسی را تجربه می کنند. از این رو مقاله حاضر، ضمن اشاره به تحلیل فرصت های پیش آمده برای نظام تک قطبی و لیبرال دموکراتیک غرب به نقش بحران عراق و سوریه در تخریب و امحاء معماری اسلامی که بخشی از تمدن اسلامی است پرداخته و در صدد است به این پرسش پاسخ دهد که بحران عراق و سوریه چگونه می تواند در تخریب تمدن اسلامی نقش آفرینی کند فرض بر این است که بحران حاضر ویژگی های محلی را دست مایه قرار داده است تا نظام تک قطبی بتواند از آنچه هانتینگتون برخورد اسلام با غرب می نامد، رهایی یابد یا دست کم آن را به تعویق بیاندازد.

کلمات کلیدی:

تمدن اسلامی، عراق، سوریه، معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/584390>

